

Vergaderjaar 2009–2010

31 267

Goedkeuring van de opzegging van deel VI van de op 16 april 1964 te Straatsburg tot stand gekomen Europese Code inzake sociale zekerheid (Trb. 1965, 47)

K

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 18 september 2009

Tijdens het debat met uw Kamer op 8 september jl. over de goedkeuring van de opzegging van Deel VI van de Europese Code inzake sociale zekerheid heb ik u toegezegd het ministerie van Buitenlandse Zaken te vragen of het door mij namens het kabinet ingenomen standpunt inzake de vraag of Nederland nog gebonden is aan deel VI van de Europese Code inzake sociale zekerheid juist is.

Het ministerie van Buitenlandse Zaken bevestigt dat Nederland vanaf 17 maart 2008 niet meer gebonden is aan Deel VI van de Europese Code. Ook het hoofd van «the Legal Advice Department And Treaty Office» van de Raad van Europa heeft dit op mijn verzoek nog eens schriftelijk verklaard¹ (bijlage 1).

Grondslag voor deze ongebondenheid is de verklaring overeenkomstig artikel 81 van de Europese Code inzake sociale zekerheid van de minister van Buitenlandse Zaken van 21 februari 2007 (bijlage 2), die op 22 februari 2007 door onze Permanente Vertegenwoordiger bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa is gedeponereerd (Trb. 2007, 96). Op grond van artikel 67 van het Weense Verdragenverdrag is de minister van Buitenlandse Zaken volkenrechtelijk bevoegd om deze verklaring op te stellen en te deponeren. Na deze verklaring op grond van artikel 81 van de Europese Code behoeft geen nadere procedurele stappen te worden ondernomen om de opzegging in volkenrechtelijk opzicht te effectueren. Wel is het kabinet in een dergelijk geval verplicht op grond van de nationale procedure neergelegd in de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de betreffende opzegging alsnog ter goedkeuring aan het parlement voor te leggen.

Tijdens het debat met uw Kamer is geopperd dat de normen van deel VI van de Europese Code niet voortkomen uit het verdrag, maar uit de wet waarmee het parlement zijn goedkeuring verleende aan het bekrachtigen van Deel VI. Het desbetreffende lid impliceerde hiermee dat de normen

¹ Ter inzage gelegd op de afdeling Inhoudelijke Ondersteuning onder griffie nr. 142170.01.

van Deel VI nationaalrechtelijk van kracht blijven, totdat het parlement zijn goedkeuring heeft verleend aan de opzegging van Deel VI van de Europese Code, onafhankelijk van de volkenrechtelijke status van dit deel. De Wet van 8 december 1966 tot goedkeuring van de op 16 april te Straatsburg tot stand gekomen Europese Code inzake sociale zekerheid, met Bijlage, Addenda, en Protocol (Stb. 1966, 591, bijlage 3), gaf het kabinet slechts een machtiging om de Europese Code te ratificeren. Het in werking treden van de goedkeuringswet betekent dat de goedkeuring is verleend en de regering er dus toe mag overgaan de instemming door het verdrag gebonden te worden tot uitdrukking te brengen. Heeft deze ratificatie eenmaal plaatsgevonden, dan verliest deze goedkeuringswet (eenmalige machtiging) zijn rechtskracht.

De doorwerking van de normen van de Europese Code inzake sociale zekerheid in onze nationale rechtsorde vindt plaats op grond van het juridisch leerstuk zoals dat verbonden is aan de artikelen 93 en 94 van de Grondwet.

Voor het overige is mij na overleg met het Ministerie van Buitenlandse Zaken gebleken dat de voorstelling van zaken die ik in uw Kamer heb geschetst, inzake de wijze waarop het internationale recht doorwerkt in de nationale rechtsorde juist is.

Namens de minister van VWS merk ik nog het volgende op.

Aan het eind van de tweede termijn is er vanuit uw Kamer verzocht om in deze brief ook in te gaan op de situatie dat uw Kamer het wetsvoorstel ter goedkeuring van de opzegging van Deel VI van de Europese Code aan zou houden. Het kabinet heeft er begrip voor dat uw Kamer grote aarzelingen heeft over het goedkeuren van de opzegging. Aan de andere kant vraagt het kabinet ook uw begrip voor zijn aarzelingen om het noodverband in stand te houden, bij aanhouding van de behandeling van het wetsontwerp. Met het continueren en status geven aan het noodverband zou het kabinet nu juist realiseren wat het met de opzegging wilde verhoeden: structureel een onderscheid maken in de sociale zekerheid tussen risqué professionnel en risqué social. Dit zou verstrekkend zijn temeer daar vanaf het moment dat de opzegging van Deel VI van de Code in werking is getreden (17 maart 2008) de juridische basis van het noodverband ontbreekt. Een structurele voortzetting van deze contra-legemsituatie acht het kabinet ongewenst. De eerdere toezegging over het noodverband moet voorts gezien worden tegen de achtergrond van een afronding van een parlementaire behandeling binnen een normaal gebruikelijke termijn.

Als uw Kamer instemt met het wetsvoorstel dan wil het kabinet waarborgen dat alle personen die nu zijn vrijgesteld van het betalen van eigen bijdragen, inclusief degenen van wie het in behandeling zijnde verzoek om vrijstelling nog wordt gehonoreerd, ook in de toekomst de bijdrage niet hoeven te betalen, tot het moment waarop niet langer behoefte is aan de betreffende verstrekking waarvoor vrijstelling is verleend.

De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. P. H. Donner